

The
Last Leaf

Chiếc lá cuối cùng

O' Henry

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách :

Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>

Table of Contents

<u>CĂN PHÒNG ĐỦ TIỆN NGHỈ</u>
<u>CÂU CHUYỆN TỈNH LẺ</u>
<u>CÂY XƯƠNG RỒNG</u>
<u>CHIẾC LÁ CUỐI CÙNG</u>
<u>DẤU VẾT CỦA BIN ĐEN</u>
<u>ĐÊM Ả RẬP TẠI QUẢNG TRƯỜNG MADIXON</u>
<u>MỐI TÌNH CỦA NGÀI KHOẢN DỊCH VIÊN</u>
<u>MÓN QUÀ GIÁNG SINH</u>
<u>NHỮNG CON ĐƯỜNG CHÚNG TA CHỌN</u>
<u>NHỮNG MẪU BÁNH MỠ KIẾN HIỆU</u>
<u>NHỮNG QUẢ TIM VÀ NHỮNG BÀN TAY</u>
<u>PXYSÊ VÀ NHÀ CHỌC TRỜI</u>
<u>SAU 20 NĂM</u>
<u>SỰ RA MẮT NGẮN NGỦI CỦA TINĐY</u>
<u>TAY SÚNG VÀ TAY ĐÀN</u>
<u>TAY TRỘM HOÀN LƯƠNG</u>
<u>TIỀN VÀ THẦN TÌNH YÊU</u>
<u>XUAN VỀ TRÊN THỰC ĐƠN</u>

CĂN PHÒNG ĐỦ TIỆN NGHI

CÂU CHUYỆN TỈNH LẺ

CÂY XƯƠNG RỒNG

CHIẾC LÁ CUỐI CÙNG

DẤU VẾT CỦA BIN ĐEN

ĐÊM Ả RẬP TẠI QUẢNG TRƯỜNG MADIXON

MỐI TÌNH CỦA NGÀI KHOẢN DỊCH VIÊN

MÓN QUÀ GIÁNG SINH

NHỮNG CON ĐƯỜNG CHÚNG TA CHỌN

NHỮNG MẪU BÁNH MỠ KIẾN HIỆU

NHỮNG QUẢ TIM VÀ NHỮNG BÀN TAY

PXYSÊ VÀ NHÀ CHỌC TRỜI

SAU 20 NĂM

SỰ RA MẮT NGẮN NGỦI CỦA TINĐY

TAY SÚNG VÀ TAY ĐÀN

TAY TRỘM HOÀN LƯƠNG

TIỀN VÀ THẦN TÌNH YÊU

XUAN VỀ TRÊN THỰC ĐƠN

CĂN PHÒNG ĐỦ TIỆN NGHỈ

Một số người sống trong một quận gạch đỏ dưới phía đông của thành phố luôn luôn thiếu ổn định, mãi trôi giạt, lang thang. Tuy vô gia cư, họ vẫn có hàng trăm chỗ ở. Họ nhảy từ phòng cho thuê này qua phòng khác (phòng nào cũng đủ tiện nghi nội thất), luôn trong cảnh lông bông, lông bông về chỗ trú ngụ, lông bông về tâm hồn và tư tưởng. Họ ca hát “Tổ ấm gia đình” trong điệu dân ca Mỹ rộn ràng, họ mang đồ tế nhuyễn trong một cái thùng đáng lẽ chỉ để đựng đồ linh tinh, dây leo làm cảnh quấn quanh cái mũ rộng vành ta thường thấy trong các bức họa, một cái cây nhỏ là cây bóng mát.

Vì thế, những ngôi nhà của quận này, với hàng nghìn nhân khẩu, có hàng nghìn câu chuyện để kể, đương nhiên, phần lớn đều vô vị, nhưng sẽ là điều lạ lùng nếu ta không thể tìm ra một vài bóng ma trong đám dân cư lông bông này.

Một buổi tối, một thanh niên lượn vòng, bấm chuông những toà nhà màu đỏ đồ nát này. Đến toà nhà thứ mười hai, anh đặt túi hành lý lép kẹp trên bậc thềm, lau cái trán đã lấm đầy bụi. Cái chuông phát ra âm thanh khe khẽ và xa xôi trong những chiều sâu nào đấy hun hút, trống rỗng.

Một người đàn bà đi ra cửa. Bà làm anh liên tưởng đến một con sâu bệnh hoạn, háo ăn háo uống đã đục khoét cả một cái quả chỉ chừa lại vỏ cứng và bây giờ đang lo kiếm khách trọ nào đấy có thể xơi được, để lấp đầy chỗ trống. Anh hỏi bà có phòng trống cho thuê hay không.

Bà trả lời, tiếng phát ra từ cổ họng, cổ họng dường như được lót lông thú:

- Mời vào. Tôi có tầng ba, phía sau, đã trống một tuần nay. Anh muốn xem không?

Người thanh niên theo bà đi lên cầu thang. Một luồng ánh sáng nhợt nhạt không rõ phát ra từ đâu lấp lóat những khoảng tối trong các hành lang. Họ bước không một tiếng động nào trên một tấm thảm mà cái khung cử dật của nó hẳn phải không dám nhìn nhận nó nữa. Dường như tấm thảm đã trở nên một loài thực vật, trong bầu không khí nặng không hề có ánh mặt trời, nó đã bị thoái hoá thành một lớp địa y lùm xùm hay rêu lan tràn mọc từng mảng đến tận cầu thang, nó trơn nhớt dưới chân như là một chất hữu cơ. Ở mỗi chỗ ngoặt của cầu thang là